

BIBLICKÉ ÚKOLY 1979

střední rada církve adventistů s.d.

Praha 4 - Lhotka

Záloží 60

BIBLICKÉ ÚKOLY

I. čtvrtletí 1979

BŮH — STVOŘITEL

Ú V O D

Svrchovaným projevem Boží moci je stvoření života v člověku a v ostatních živých tvorech. Přesto, že nemůžeme vysvětlit, co život ve skutečnosti je, pozorujeme jeho projevy. Lidé, kteří milují život, se necítí dobře při pomýšlení na smrt.

Lidé chtějí žít. Není většího vítězství, které Bůh člověku připravil, než vítězství nad smrtí. To je základ. Bez něj jsou všechny ostatní dary bezvýznamné. Boží dar života je prvořadým nebeským požehnáním. Písmo svaté je v určitém smyslu svědectvím o Božím úsilí připravit pro člověka vítězství nad smrtí a dát mu věčný život.

Kromě Boha nemá nikdo moc zvítězit nad smrtí a dát člověku věčný život, protože Bůh je stvořitelem.

V tomto čtvrtletí chceme uvažovat o Bohu jako o tvůrci a dárci života. Zmíníme se i o stvoření světa a o potopě, abychom porozuměli údajům, které jsou často nesprávně vysvětlovány.

Žijeme v době vědy, která ovládá myšlení mnoha lidí. Dnes je důležité, aby Boží církve jasně upozorňovala na Boha — Stvořitele. Trojandělskému poselství, které máme zvěstovat světu, porozumíme jen ve světle stvořitelské moci.

Bůh Stvořitel

Zákl. verš: Jer 10,12

Zkušenosti každodenního života nás poučují o tom, že všechno, co kolem nás je, někdo udělal. Naše stavby, silnice, vozidla a mnohé jiné věci vymysleli a vytvořili lidé. Něco z toho vzniklo už tak dávno, že dnes ani nevíme, kdo to udělal. Nevíme ani, kdy tyto věci vznikly a proč tu jsou.

Některé věci na světě přesahují lidské tvůrčí schopnosti. Naše planeta jistě není dílem člověka, právě tak i obloha nad jeho hlavou a vzduch, který dýchá. Člověk není tvůrcem ani sebe samého. Vždycky se rodí. Kde se však vzal první otec a matka?

Když někde narazíme na lidské dílo, víme, že ho udělali lidé. Ale můžeme prohlásit, že to, co lidé neudělali, vzniklo „jen náhodou“?

Prorok Jeremiáš říká, že Bůh stvořil zemi i nebe. Díky kazy na světě mu dávají za pravdu. V mnohých formách života vystihujeme určitý záměr, který svědčí o rozumném Původci. Vystihujeme i moc, která svědčí o mocném Tvůrci.

Kdo je tou Bytostí, o které svědčí účelnost, moc a mravnost a o které mluví prorok Jeremiáš jako o „Pánu“? V dnešním úkolu chceme uvažovat o tom, co říká Písmo o Stvořiteli země a nebe.

1. Jediný pravý Bůh

Čím se liší Pán, pravý Bůh, od ostatních bohů? Jer 10, 11.12

V 10. kapitole porovnává prorok Jeremiáš Pána a mod-

ly. Poznamenává, že modla je zhotovená z dřeva. Modly jsou bezcenné věci, které nemohou mluvit, chodit ani jednat. Naproti tomu Pán má schopnost stvořit nebe i zemi.

O stvoření nebe a země nám mluví Písmo svaté. Je pro nás dějinami, které nám otevírají minulé věky. Bez Písma by nejdávnější minulost byla jen dohadem a bájí. Písmo nám zjevuje Stvořitele nebe, země i celého vesmíru a rovněž osvětluje i budoucnost.

Pro koho je vyhrazena Boží moc a sláva? Iz 42,5.8

Vždyť všechna moudrost a schopnost člověka nedokáže dát život ani nejmenšímu předmětu v přírodě. Rostlina nebo živočich mohou žít jen životem, který je od Boha.

2. Dárce života — Žalm 36,10

V jakém smyslu je Bůh studnicí neboli pramenem života?

Co je život? Ani věda nám jej nedokáže přesně definovat. Písmo nás přivádí k Bohu jako zdroji všeho života a připomíná, že Duch Boží oživil Adama, když byl zformován z prachu země. Ale Bůh není jen původcem života, on je i udržovatelem všeho stvoření. Sestra Whiteová poznamenává: Pro všechno stvoření platí stejná zásada — život se udržuje přijímáním života od Boha, uskutečňuje se souladem s vůlí Stvořitele. Přestoupit jeho tělesný, duševní nebo mravní zákon znamená narušit soulad s vesmírem a vyvolávat neshodu a anarchii.

Kým je udržován život? Sk 17,28

Jak bude moc Stvořitele působit v budoucnosti? 1 Kor 15,51—54

3. Původce hříchu nemůže stvořit život

Co bylo nesprávného ve výroku původce hříchu? 1 Moj 3,4

Jaké poučení vyplývá z úsilí čarodějníků napodobit zázraky, které dělali Mojžíš a Áron před faraónem? 2 Moj 7,10—12; 8,17.18

Kouzelníci ve skutečnosti neproměnili své hole v hady, nýbrž za přispění satana mohli kouzlem jen takové zdání vyvolat. Satan neměl moc změnit hole v hady. Kníže zla nemá moc stvořit nebo dát život. Tuto moc má jen Bůh. Avšak satan udělal vše, co bylo v jeho moci: spáchal podvod. Lidskému zraku proměnil hole v hady.

4. Mocný Udržovatel

Který projev Boží moci nám připomínají hvězdy? Iz 40,26

Lidé někdy přeceňují své síly. Berou na sebe větší břemena, než jsou schopni unést. Izaiáš nás vyzývá, abychom se zahleděli na noční oblohu a ubezpečuje nás, že Pán Bůh se nepřecenil. Umi se postarat o všechno, co stvořil. Našemu zraku sice unikají nespočetné galaxie s miliardami hvězd, ale náš nebeský Otec je udržuje všechny.

Která Ezechiášova zkušenost je důkazem udržující moci Boží? 2 Král 20, 5.6

5. Bez počátku a bez konce

Co říká Mojžíš o Bohu v Žalmu 90,2?

„Od věků a až na věky“. Bůh je od věčnosti v minulosti a až do věčnosti v budoucnosti. On je „Starý dnů“ (Dan 7, 9). O Boží věčnosti by sotva kdo dokázal mluvit vznešeněji. Člověk, který uznává Boží věčnost a který si uvědomuje souvislost vlastního života s Bohem, má mocnou vzpruhu k důstojnému a hodnotnému životu. Bůh je věčný, nestvořený zdroj všeho dobra. Poznají to všichni, kteří v něj doufají.

Kdo byl také činnou Osobou při stvoření? Jan 1,1–3; Kol 1,16.17

6. Dárce věčného života

Jak přijímáme věčný život? 1 Jana 5,11.12

„M á S y n a“ Mít Syna znamená věřit v něj, že je pro nás vším tím, co vyjadřuje jeho jméno: Spasitel, Pán, Král.

„M á ž i v o t“ Doslovně „má ten život“, tj. věčný život, o kterém se mluví ve verši 11. Tento život začíná znovuzrozením křesťana a bude pokračovat i na věčnosti.

Co je výsledkem poznání Boha a jeho Syna Ježíše Krista? Jan 17,3

Kristus přijal naše lidské tělo, abychom my mohli na být jeho Ducha. Jen na základě tohoto spojení můžeme vyjít z hrobu — ne pouze jako důkaz moci Kristovy, nýbrž proto, že skrze víru se jeho život stal naším životem. Ti, kteří skutečně poznají Krista a přijmou ho do svého srdce, mají život věčný. Skrze svého Ducha přebývá Kristus v nás. Tento Duch, přijatý vírou do srdce, je počátek věčného života.

2. úkol — dne 13. ledna 1979

Stvoření

Zákl. verš: Iz 44,24

V prvních dvou kapitolách Písma čteme o stvoření. Lidé nevěřící, a dokonce i někteří lidé smýšlející nábožensky, pokládají zprávu o stvoření za báji. Ale věřící křesťané ji pokládají za skutečnost. Kdybychom připustili, že zprávu o stvoření nemůžeme chápat doslovně, pak by z toho vyplynuly dalekosáhlé věroučné důsledky. I závaznost soboty, která je památkou stvoření, závisí na skutečném týdnu Boží stvořitelské činnosti. Kromě přímého přikázání v 2 Moj 20 zachovávání soboty zdůrazňují mnohé rady Písma. Pán Ježíš uznával doslovný záznam o stvoření a zachovával sobotu.

První dvě kapitoly Písma nám podávají konkrétní zprávu o skutečných událostech stvoření v jednom týdnu. Mluví nám o Boží stvořitelské moci, která je základem boho-

služby. Když Bůh je Stvořitel, pak mu náleží naše úcta a chvála každého času, zvláště pak v sobotu.

1. Začátek stvoření

Když Bůh je věčný, pak jakého pořádku se týkají Boží slova v 1 Moj 1,1?

O významu slov „na počátku“ vzniklo mnoho teorií a názorů. Máme však biblická svědectví, která jsou neměnná. Jde o tato fakta:

1. Bůh není závislý na preexistenci hmoty.
2. Týden stvoření znamená doslovné dny.
3. Sedmý den byl ustanoven jako památka stvořitelské činnosti předcházejících šesti dní.

Boží prozřetelnost zachovávala po celé věky záznamy o stvoření v jejich čistotě. Prvý záznam o stvoření našeho světa nalézáme jen v Božím slově. Toto slovo má být hlavním zdrojem našeho studia.

Jak všeobsáhlá je Boží stvořitelská moc? Iz 44,24

2. Účel stvoření

Jaký záměr sledoval Bůh s Izraelem? Iz 43,7

Izaiáš míní Izraele, když píše: „... kteréhož jsem k slávě své stvořil“. To znamená, že lid izraelský měl přivádět k Bohu ty národy, kteří ho neuctívali. Tentýž Bůh, který povolal Izraele k životu, stvořil všechny lidi a pro tentýž účel. I my jsme byli stvořeni k Boží slávě. Boha oslavujeme, když o něm nadšeně mluvíme s jinými.

Jakou zkušenost prožívá ten, kdo přijímá Boha jako svého Stvořitele? Žalm 146,5.6

3. Metoda stvoření

Jakou metodu použil Bůh při stvoření světů podle žalmisty? Žalm 33,6.9

„On řekl a stalo se“. Zejména „on“ je v původním

textu použito s velkým důrazem. Bůh je představen jako stvořitel a postaven do protikladu s jinými pohanskými bohy, kteří nemají stvořitelskou schopnost.

O kterém Božím stvořitelském činu mluví David na jiném místě? Žalm 8,4

Při stvoření se projevila působnost osobního Boha. Když Bůh stvořil člověka k svému obrazu, byla to podoba dokonalá i se vším ústrojím, ale napřed bez života. Pak osobní, sám sebou existující Bůh vdechl do této podoby dech života, a člověk se stal živou, dýchající, rozumnou bytostí. Všechna ústrojí začala pracovat. Člověk se stal živou duší. Osobní Bůh skrze Ježíše Krista stvořil člověka a vybavil ho duševní vyspělostí a mocí.

4. Čas stvoření

Která jednotka času má svůj původ při stvoření světa? 1 Moj 1,31; 2,2

Týdenní cyklus sedmi skutečných dní — šest pro práci a sedmý den pro odpočinek, který se nám zachoval přes celé biblické dějiny až dodnes, má svůj původ v slavných událostech prvních sedmi dní.

Která místa v bibli nám potvrzují, že u slova den rozumíme skutečný normální den? 1 Moj 5,8

Mojžíš mluví o prvním, druhém a dalším dni. Mluví o světle a tmě, noci a dni, o večeru a ránu. V hebrejském originále výraz *jom* znamená den. Kdekoli se v Písmu tento výraz vyskytne, znamená vždy den o dvaceti čtyřech hodinách.

5. K svému obrazu

Jaká příbuznost se jevila z Adamova zjevu? 1 Moj 1,27

Člověk měl nést Boží obraz svým vnějším zjevem i charakterem. Ovšem jenom Kristus je „odlesk slávy a otisk podstaty Boží“ (Žid 1,3 — Žilka). Člověk byl stvořen pouze k Božímu obrazu. Jeho přirozenost byla v souladu

s vůlí Boží. Jeho mysl byla schopna chápat Boží věci. Jeho láska byla čistá, žádosti a vášně byly ovládané rozumem. Byl svatý a šťastný, protože vyzařoval Boží obraz a byl plně poslušen vůle Boží.

6. Výsledky stvoření

Co zjistil Bůh u svého stvořitelského díla? 1 Moj 1,31
Stvoření světa, úchvatná nádhera rostlin a zvířat s člověkem jako korunou tvorstva — to byl výsledek činorodé lásky.

Vrchy, hory a překrásné roviny byly ozdobeny rostlinami, květy a majestátnými stromy, které byly krásnější než dnešní. Vzduch byl čistý a zdravý, země se podobala vznešenému paláci. Andělé žasli nad předivným Božím dílem a radovali se z něho.

Co řekl David, když uvažoval o stvoření? Žalm 8,3.4

3. úkol — dne 20. ledna 1979

Velký spor

Zákl. verš: Efez 6,12

Adventisté sedmého dne znají velmi dobře výraz „velký spor“. Obvykle se vztahuje na duchovní spor mezi Bohem a původcem hříchu, mezi silami dobra a silami zla. Lucifer od svého vyvržení z nebe hubí Boží stvoření. Výsledek jeho působení je taková změna v přírodě, že lidé pochybují o Boží moudrosti a lásce. Vznikly teorie, které popírají stvoření světa Bohem a že Bůh je původ všeho života. Věřící by se měli snažit o nápravu těchto názorů, které lidi získali o Bohu z přírody a poukazovat jim na laskavou péči a dobrotu Stvořitele k jeho stvoření. Spor mezi

Bohem a ďáblem jednou skončí, zlo bude odstraněno, člověk bude znovu žít ve svém původním vztahu k Bohu, který je jeho Tvůrcem. Bude mu radostně vzdávat úctu a slávu, jež Bohu právem náleží.

1. Vlastnické právo na svět

Skrze koho konal Bůh svoje stvořitelské dílo? Kol 1,16

Jak rozsáhlé je Ježíšovo stvořitelské dílo? Kol 1,17

Na co si Bůh činí vlastnické právo? Žalm 50, 10—12

Obsah celého žalmu naznačuje, že Bůh není odkázán na děti Izraele, protože mu stejně všechno náleží. Vždyť Bůh všechno stvořil. Ten, kdo něco vytvoří, je vlastníkem svého výrobku potud, pokud ho někomu neprodá nebo nedaruje. Bůh se nikdy nevzdal svého vlastnického práva na svět, i když ďábel připravil Adama o vládu nad světem. Po staletích vlády hříchu žalmista napsal: „Hospodinova je země i plnost její“.

2. Útok na vlastnické právo

Jaká touha klíčila v Luciférovi? Iz 14,14

Proč byla Luciférova touha neuskutečnitelná?

Protože Lucifer byl stvořenou bytostí a nemohl být rovný Nejvyššímu, tj. Stvořiteli.

S kým se původce hříchu objevil před Bohem? Co tam dělal? Job 1,6.7.9—11

Když původce hříchu svedl člověka k přestoupení, prohlásil zemi za svou a sebe nazval knížetem tohoto světa. Uzpůsobil naše prarodiče podle své povahy a zamýšlel založit na světě svou říši. Prohlásil, že lidé si ho zvolili za svého vládce. Ovládl člověka, a tím vládl nad světem.

3. Duchovní spor

Co je větším nebezpečím pro křesťana než „tělo a krev“? Efez 6,11.12

Na světě se odehrává velká vzpoura proti Bohu. Či snad nexistuje vůdce a podněcovatel této vzpoury? Zda satan není prvním odpadlíkem od Boha? Vzpoura existuje. Lucifer vypověděl Bohu poslušnost a bojuje proti jeho vládě. Kristus je ustanoven, aby tuto vzpouru odstranil. Satan učinil z tohoto světa bojiště.

Jaký vliv působí také na charakter a duchovní život člověka? Jan 13,2

Co píše o velkém sporu prorok Zachariáš? Zach 3,1.2

4. Spor na tělesné úrovni

Jaké jsou následky hříchu pro celé stvoření? Řím 8,22

V celé přírodě působí dvě protichůdné síly. Jedna směřuje ke kráse a dokonalosti a druhá k úpadku a smrti. Původce hříchu chce znevážit Stvořitele a falšovat záznam o stvoření tím, že zásahy z vnějška do genetické informace mohou způsobit některé degenerační změny. Naproti tomu Stvořitel dává svému stvoření schopnost odolávat nepřízní, kterou způsobil hřích a tak vzdorovat moci velkého ničitele.

Jak se projevíly tělesné účinky velkého sporu na Jobovi? Job 2,7

5. Spor o uctívání

Co požadoval ďábel od Ježíše za „všechna království světa“? Luk 4,5—8

Proč máme uctívat jen Boha? Zj 14,7; 4,11

Povinnost uctívat jen Boha se zakládá na skutečnosti, že je Stvořitel a že život všech ostatních tvorů závisí na něm. Kdekoli se v Písmu vyskytuje požadavek uctívat Boha místo různých pohanských bohů, zdůvodňuje se to jeho stvořitelskou mocí.

Pravý základ uctívání Boha, a to nejen v sedmý den, ale vůbec, nalézáme v rozdílu mezi Stvořitelem a jeho stvořením. Tato velká skutečnost se nikdy nestane přežitkem a nesmí být zapomenutá.

6. Problém svrchovanosti

Jaký je vztah Boha k pozemským vládám? Dan 4,14

Svrchovanou moc na tomto světě má Bůh, bez ohledu na to, zda to lidé uznávají nebo ne. Jeho svrchovanost spočívá v jeho podstatě vševědoucnosti a všemohoucnosti. Písmo ho definuje jako původní Osobu vesmíru, které se nikdo nikdy nevyrovná.

Jakou svrchovanost připsal Ježíši ap. Pavel? Kol 1,16

S Boží svrchovaností úzce souvisí blaho člověka. Boží sláva je radostí a požehnáním pro všechny stvořené bytosti. Snažíme-li se šířit jeho slávu, pak usilujeme o nejvyšší dobro, jaké můžeme přijmout. Bůh nás vyzývá, abychom jeho službě zasvětili každou schopnost, každý dar, který jsme od něj dostali. Chce, abychom s Davidem mohli říci: „Od tebe jest zajisté všecko, a i to z ruky tvé dali jsme tobě“.

4. úkol — dne 27. ledna 1979

Sobota — památka stvoření

Zákl. verš: 2 Moj 31,13

Příliš často zapomínáme, že sobota má vliv na správný rozvoj našeho křesťanského charakteru. Jestli nás zachovávání tohoto zvláštního dne nepřivádí do těsnějšího společenství s naším Stvořitelem a neumožňuje nám lepší pohled do jeho lásky, moci a spásné milosti, pak sobota v nás nesplňuje Boží záměr.

Sobota jako sedmý den je znamením, kterým se má vyznačovat Boží lid. Toto znamení oznamuje světu kolem nás, že věříme v Boha jako Stvořitele a že jemu patří naše úcta. Čím více se blížíme ke splnění blahoslavené naděje, tím větší význam bude toto znamení mít. Nosme toto zna-

mení nejen pokorně, ale i odpovědně a důstojně, aby naši bližní zatoužili po spásném společenství s nebeským Otcem.

Stvořitel nemusel oddělit žádný den odpočinku po dokončeném stvořitelském díle. Věděl však, že člověk bude takový den potřebovat. Ve své prozřetelnosti a lásce ustanovil tento den, abychom si mohli tělesně odpočinout po namáhavé práci a abychom našli duchovní osvěžení při uvažování o Stvořiteli a jeho díle.

1. Ustanovení soboty

Čím se lišil sedmý den týdne, v kterém Bůh tvořil, od předešlých šesti dní? 1 Moj 2,1.2

Sedmý den týdne znamenal konec šestidenního tvořivého procesu. Týden není úplný bez sedmého dne, v kterém Bůh odpočívá. Bůh učinil všechny věci dobře a své dílo dovršuje ustanovením, které má být požehnáním pro všechny a památkou stvoření. Bůh odpočívá ne proto, že by byl unaven, ale proto, že pokládá za nutné, aby všechny jeho stvořené bytosti odpočinuly po období námahy.

Co čteme v epištole Židům o Božím odpočinutí v sobotu? Žid 4,4

Sobota nemá být dnem zbytečné nečinnosti. Zákon zapovídá, aby se v den Páně konala světská práce. Činnost, již se vydělává na živobytí, musí ustát. V ten den není dovolena práce pro světskou zábavu nebo zisk. Jako Bůh ustal ve svém díle tvoření a odpočinul v sobotu a požehnal ji, tak i člověk má zanechat zaměstnání svého všedního dne a má věnovat tyto posvěcené hodiny zdravému odpočinku, bohoslužbě a svatým skutkům.

2. Účel soboty

Jaká povinnost nám vyplývá ze skutečnosti, že Bůh požehnal a posvětil sobotní den? Ez 20,20

Zachováváním soboty máme svědčit, že jsme Božím lidem. Podle Písma sobota má být znamením lidu, který

zachovává přikázání. Boží lid má tímto způsobem zachovat mezi lidmi poznání Boha-Stvořitele. Ti, kteří zachovávají Boží zákon, budou na Boží straně ve velkém sporu, který začal v nebi mezi původcem hříchu a Bohem.

Jaký důvod uvádí čtvrté přikázání pro zachovávání soboty? 2 Moj 20,11

Sobota jako sedmý den nám pravidelně připomíná, že náš Bůh je Stvořitel.

Co podnítilo Davida ke chvále a uctívání Boha? 1 Par 29,11

3. Základ uctívání Boha

Proč uctívají Boha nebeské zástupy? Neh 9,6

K čemu nás nabádá žalmista? Žalm 95,1—6

Bůh vyžaduje, aby byl uctíván a zbožňován přede všemi bohy pohanskými, protože je Stvořitelem a protože jemu vděčí všechny ostatní bytosti za své bytí. Sobota jako památka tvůrčí moci Boží, připomíná Stvořitele jako tvůrce nebe a země. Je stálým svědectvím o jeho jsoucnosti a připomínkou jeho velikosti, jeho moudrosti a lásky.

4. Hráz proti bludu

Co říká Jeremiáš o lidech, kteří raději uctívají modly než Stvořitele? Jer 10,14—16

Sobota není jen památkou stvoření. Je hrází proti bludu. Pokud budeme zachovávat sobotu, potud jsme chráněni před každým učením, které popírá pravdu o stvoření, jak o ní píše 1 Moj 1. a 2. kapitola. Poukazuje též na Stvořitele, kterému jedině patří boží úcta.

Sobota a rodina byly ustanoveny v ráji. Podle Božího záměru spolu nerozlučně souvisí. V tento den můžeme žít rajským životem víc než v kterýkoli jiný den. V něm máme příležitost k většímu obecenství s Bohem, s přírodou a mezi sebou navzájem.

5. Bůh — Stvořitel.

Kterou významnou pravdu o Bohu potvrzují dvacet čtyři starci? Zj 4,11

Protože je Bůh přede vším a je původce a udržovatel všeho, patří mu svrchovaná úcta. Dnes jsou mnozí křesťané, kteří sice věří, že Bůh je Stvořitel, ale omezují jeho stvořitelskou moc. Věří, že od něj pochází původní jiskra života, ale další její rozvoj připisují evolučnímu procesu. Dnešní svět potřebuje vědět, že Bůh nestvořil člověka nějakým dlouhým evolučním procesem, ale v okamžiku, a že ho může stvořit znovu. Jen takový Bůh nás může zachránit od hříchu a dát nám naději pro budoucnost.

Čím potvrzuje Písmo, že země není stále se vyvíjející podstatou? 1 Moj 2,1.2

6. Sobota na věčnosti

Co říká Písmo o zachovávání soboty v budoucnosti? Iz 66,22.23

Právě tak jako strom poznání dobrého a zlého nebyl jen nějakým stromem, ale symbolem uznání Boží lásky a autority, tak ani sobota není jenom nějakým časovým úsekem, ale symbolem vztahu mezi Stvořitelem, který odpočívá a požehnal, a člověkem, který je stvořen k obrazu Božímu, který také odpočívá a šíří požehnání. Když člověk svévolně zavrhuje poslání, které Bůh sobotě určil, zavrhuje je vlastně Boží autoritu a pohrdá vztahem lásky, kterou má sobota podnítit.

Čím se vyznačují věřící, kteří žijí v době příchodu Pána? Zj 14,12

Po dokonaném díle Ježíš odpočíval v Josefově hrobce. A ačkoli ti, kteří ho milovali na zemi, byli zarmoucení, v nebesích zavládla radost. „Až do času obnovy všech věcí, jak o tom od věků mluvil Bůh ústy svých svatých proroků“ (Sk 3,21), bude stvořitelská sobota, den, v němž Ježíš v klidu odpočíval v Josefově hrobce, stále dnem odpočinku a radosti.

Perspektivy stvořeného světa

Zákl. verš: 2 Petra 3,3.4

Mnozí lidé se domnívají, že minulost mohou vysvětlovat pozorováním geologických ponesů, tak jak probíhají dnes. Tvrdí, že proces stvoření horstev a mizení údolí působil v celé dávné minulosti. Písmo však jasně ukazuje, že země měla svůj dramatický původ i tragickou zkušenost potopy. Ve verši 10 je naznačená perspektiva stvořeného světa.

Je však jedna věc, která se nemění, co je svět světem a s kterou smíme počítat i do budoucna: je to neměnnost Boží lásky, která zůstává stejná včera, dnes i navěky.

1. Pochybovači v Boží zaslíbení

Jak jmenuje Petr ty lidi, kteří pojem neměnnosti vztahují na minulost i budoucnost? 2 Petra 3,3.4

Tito lidé věří, že jestliže nějaký proces probíhá stejným způsobem po celou řadu let, pak není důvodu předpokládat, že dojde k nějaké změně. Podobně uvažují i o minulosti, a tím docházejí k tzv. principu uniformity, tj. k zásadě určitého postupu, podle kterého je možné zkoumáním procesů v přítomnosti porozumět geologickým procesům v minulosti. Jde tedy o zásadu, že přítomnost je klíčem k minulosti.

2. Událost v budoucnu

O které perspektivní události mluvil apoštol Petr? 2 Petra 3,12

Geologickým změnám v minulosti nemůžeme porozumět

pozorováním dnešních geologických procesů. O stvoření a potopě podává Písmo věřícímu člověku inspirované svědectví o těchto událostech. Prorocství o budoucích nadpřirozených událostech jsou nám dány proto, aby nás varovaly a napomínaly.

Jakou událost před druhým příchodem Páně prorokuje apoštol Pavel? 2 Tes 1,8

3. Stvoření

O které události mnozí lidé nechtějí slyšet? Proč tito lidé nevěří ve stvoření? 2 Petra 3,5

Člověk se snaží vysvětlit dnešní svět jako výsledek působení přírodních sil. Dokonce i mnozí křesťanští duchovní přijímají tento názor, přestože je v rozporu s Písmem.

Nakonec je to zase věc víry, zda se držím nauky o stvoření nebo zastávám vývojovou teorii. Ani jedno ani druhé není možno dokázat. Nauka o stvoření vyžaduje víru v Boha-Stvořitele a v inspiraci Písma. Držet se nauky vývojové znamená věřit v evoluční teorii o původu věcí, věřit v absolutní přesnost vědeckého výkladu a věřit ve vznik života z neživého bez pomoci rozumné bytosti.

4. Potopa

Na kterou událost, jež se má opakovat v jiné formě, ukazuje apoštol Petr? 2 Petra 3,6

Geologové tvrdí, že našli důkazy v zemi samé, svědčící o tom, že země je mnohem starší, než učí kniha Mojžíšova. V záznamu o potopě světa je vysvětleno to, co geologie sama nemůže nikdy vyzkoumat.

Na co poukazuje Pán Ježíš v souvislosti s potopou? Mat 24,37–39

Která budoucí událost podobná potopě překvapí nepřipravené? Mat 24,39b.

5. Čas soudu

Který další příklad uvádí Petr proti důvodům některých lidí? 2 Petra 3,7–10

Která moc působící při stvoření země doposud udržuje zemi až do dne soudu? 2 Petra 3,5.7

Den soudu, o kterém se mluví v 7. verši, by se mohl vztahovat buď na druhý příchod Krista nebo na čas soudu na konci tisíciletí. Souvislost naznačuje, že Petr myslí spíše na čas druhého příchodu Krista.

Které další výrazy užívá Petr při popisování „dne soudu“? 2 Petra 3,10.12

Když se nad Sinajem projevila přítomnost Boží, viděl vsačen Izrael slávu Hospodinovu jako stravující oheň. Až přijde Kristus v slávě se svými svatými anděly, vzplane celá země strašným světlem jeho přítomnosti.

6. Nové nebe a nová země

Jaká jasná perspektiva je určena lidem věřícím? 2 Petr 3,13

Cíl, ke kterému směřuje křesťanská naděje, je život věčný. Budeme navždy bydlet v nebeském domově, nosit v sobě dokonalou podobu s naším Stvořitelem. Nebudou tam temné stopy hříchu a zatracení. Tam budeme bádát v nových oblastech myšlení, budeme zvyšovat své poznání, radost a lásku.

Jaké napomenutí dostávají věřící, kteří čekají nové nebe a novou zemi? 2 Petra 3,14

Křesťany sužuje někdy zármutek, protivenství nebo pouta. To Pán dopouští, aby se oddělila pšenice od plev. Musíme zvítězit nad pýchou, sobectvím, zlými žádostmi a láskou ke světským záležitostem. Utrpení je pro nás zkouškou, v němž máme poznat, které zlo deformuje naši povahu. Musíme zvítězit v Boží síle a jeho milosti.

Nebezpečí pro církve

Zákl. verš: 1 Tim 6,20

Nemusí nás překvapit, že mnozí lidé dnes jsou silně ovlivněni vědeckými závěry. Věda je působivá a přesvědčuje. Některé výroky biologů, geologů nebo astronomů, které jsou v rozporu s inspirovaným slovem Božím, mohou někdy znepokojovat i lidi upřímně věřící a vzbuzovat v nich určité pochybnosti. K řešení těchto problémů je jen jedna cesta: Návrat ke zdrojům inspirované pravdy a přijetí jednoduchých výroků Božího slova.

Blíží se den, kdy vědci v laboratorních zkumavkách budou chtít sestavit život, třeba jen v kapce nějakého roztoku, který by se projevoval jako živá hmota, a tak potvrdit vývojovou teorii. Přejde i takový den, kdy klamná znamení na nebi a na zemi svedou milióny. Ten věřící, který však zkoumá inspirované poselství Písma a věří mu, nebude sveden. Pravá věda přichází od Boha a vede k Bohu, ta není v rozporu se slovem Božím.

1. Lidské názory

Jakému nebezpečí podléhají často věřící lidé? Mat 15,9
Kde nalézá křesťan svrchovanou autoritu a světlo pravdy? Žalm 119,105

Jaký postoj k Písmu zaujal Pán Ježíš? Mat 5,17–18

Evangelisté nám zaznamenávají, jak Pán Ježíš přijímal přesně zprávy Písma:

a) dějinnost Jonášovy knihy (Mat 12,40)

b) stvoření člověka (Mat 19,4)

Z toho je vidět, že se Pán Ježíš nedíval na Starý zákon jako na nějakou sbírku bájí.

2. Zbožňování přírody

Co je podle apoštola Pavla zřejmé tomu, kdo zkoumá přírodu? Řím 1,20

V přírodě jsou jevy, které nás děsí, jako např. zemětřesení, tornáda, sopečná činnost a pod. Jsou však i jiné jevy v přírodě, o kterých je možno říci, že jsou krásné: majestátné hory, horské bystřiny, západ slunka a jiné. Mnozí lidé, ovlivnění těmito jevy, přírodu zbožňují. My však smíme pohledem proniknout za přírodu až k Tomu, který svou mocí ovládá všechno.

Studuj následující přírodní jevy, které provázely Boží činnost:

- a) potopa (1 Moj 7. a 8. kap.). Jak dalece to bylo dílo přírody, pokud jím vůbec bylo?
- b) Sinaj (2 Moj 19,19). Domníváš se, že projevy Boží moci v přírodě mohou vést k uznání a respektování Boha?
- c) Ukřižování a vzkříšení (Mat 27,51; 28,2).

3. Zapomínání na Boha

Jakou výstrahu dal Mojžíš Izraeli? 5 Moj 6,12

Mojžíš věděl, že blahobyť svede lid k zapomenutí na Boha.

Jakou otázku položil Pán obyvatelům Judska? Iz 51,12.13
Judský lid se bál člověka, když zapomenul na Boha, svého Stvořitele.

Jestli máme strach z toho, co nám mohou udělat lidé, nebo jestli se bojíme možné škody, pak se naše mysl odvrací od Boha.

Pán si přál, aby Izrael věrným zachováváním soboty si stále připomínal, že je zodpovědný Bohu jako svému Stvořiteli. Když bude zachovávat sobotu v pravém duchu, nevyskytne se v něm modlářství.

4. Popření hříchu

Jak popisuje apoštol Pavel původ hříchu? Řím 5,12

Pavel nepochyboval o historičnosti zprávy o stvoření a pádu člověka, jak je psáno v první knize Mojžíšově. Naopak, v evoluční teorii není místo pro původ hříchu. Přívrženci vývojové teorie vidí lidstvo na stálém vzestupu. A vyvíjející se lidstvo nepotřebuje smiřující krev Kristovu, protože tu potřebují jen hříšníci.

Jak definuje bible hřích? 1 Jana 3,4

Ve všech lidech je přirozený sklon ke zlému. Snadno začnou nenávidět, povolují hříšným smyslným choutkám a přestupují zdravotní zákony. Platí zde výmluva na okolnosti? Mnozí to tak dělají a tím popírají, že hřích je dobrovolné rozhodnutí se pro zlo. Někteří jdou tak daleko, že popírají existenci zla a o zločinu mluví např. jako o určité nemoci, kterou je třeba léčit. Je pravda, že člověk podléhá různým nemocem a že proto potřebuje různé léky, ale více nežli tělesné ošetření potřebuje spásnou milost našeho Pána Ježíše Krista.

Doba milosti stále trvá a my se smíme uchopit naděje, kterou nám evangelium předkládá. Obraťme se a činněme pokání, zanechme hříchy, aby nám byly smazány.

5. Mylně chápaná inspirace

Která moc působila při psaní posvátných spisů? 2 Petr 1,21

Je celé Písmo inspirované? 2 Tim 3,16.17

Sestra Whiteová svědčí: „Písmo přijímám tak, jak je, jako inspirované Slovo. Věřím výroky celého Písma. Přimkněme se k Písmu, jaké je, a přestaňme kritizovat jeho platnost. Poslouvejte Písmo, a nikdo z vás nezahyne.“

Bůh je základem všeho. Každá pravá věda souhlasí s jeho dílem. Také každá pravá výchova vede k poslušnosti vůči jeho vládě. Věda odkrývá našemu zraku nové divy, proniká k výšinám, zkoumá hlubiny, avšak nepřináší nic,

co by bylo v rozporu s Božím zjevením. Člověk z nevědomosti se může snažit podepřít nesprávné názory o Bohu odvoláváním se na vědu, ale kniha přírody a psané Slovo si neodporují, navzájem se osvětlují. Obeznamují nás s Bohem a jeho charakterem, když nás poučují o blahodárných zákonech, kterými Bůh působí.

6. Přijímání falešné vědy

Co je základem všeho pravého poznání? Přísl. 9,10

Jak nás varuje Pavel před nesprávným poznáním? 1 Tim 6,20

Víra musí být zakotvená v Božím slovu. Když se Písmo zmiňuje o přírodě, pak se má věda porovnávat s Písmem. Správné pochopení obou vždy ukáže, že jedno neodporuje druhému.

7. úkol — dne 17. února 1979

Důvěra ve Stvořitele

Zákl. verš: Mat 6.33

Lidé, kteří opravdu věří, že Bůh je Stvořitel, nebudou příliš podléhat starostem. Následovník Krista nachází v krásách přírody duševní klid, sílu a blahodárné utišení. Je to jistě proto, že ve stvořených věcech vidí moc nebeského Otce a schopnost zachovat ho při životu. Proto také Pán Ježíš poukazoval na přírodu jako na důkaz Boží péče o nás a důvod naší důvěry v něho.

Všichni, kteří se rozhodli pro službu Boží, se mají oddat do péče Boží. Kristus poukázal na ptactvo, létající v oblacích a na květiny, rostoucí na polích a vyzval své posluchače, aby se zamysleli nad těmito výtvary Božího

stvoření. „Což nejste mnohem cennější než oni?“ pravil. Míra božské péče, věnovaná kterémukoli výtvaru stvoření, odpovídá jeho zařazení ve stupnici bytostí. Nad vrabečkem bdí prozřetelnost. Polní květiny a luční tráva se těší pozornosti a péči našeho nebeského Otce. Velký Mistr — Umělec pamatuje na lilie a vybavuje je takovou krásou, že jí převyšují slávu Šalomounovu. Oč větší péči věnuje pak člověku, jenž je obrazem a slávou Boží.

Protože Bůh koná pro nás stále tak mnoho, očekává od nás, že se budeme především snažit o „království Boží a jeho spravedlnost“. To znamená, že posvětime všechny svoje schopnosti a síly na splnění Božích plánů.

1. Boží moc nás zachovává

Jak nás ubezpečuje Pán Ježíš, že Ten, který nás stvořil, se také postará o náš život? Mat 6,25

Ten, který nám dal život, ví, že potřebujeme i pokrm. Ten, který stvořil tělo, nezapomíná ani na náš oděv. Bůh, který nám dává dary velké, nezapomíná ani na dary malé.

Které dva starozákonní příklady ukazují na Boží moc, jež nás zachovává? 1 Král 17,3.6.14—16

Který novozákonní příklad vystihuje působení stvořitelské moci, jež udržuje člověka při životě? Jan 6,5—13

Máme věřit nikoli proto, že vidíme nebo cítíme, že nás Bůh slyší. Musíme věřit v jeho zaslíbení. Přicházíme-li k němu ve víře, dotkne se každá prosba srdce Božího. Prosíme-li o jeho požehnání, máme věřit, že se nám ho dostává, a děkovat mu, že nám je dává. Pak můžeme jít za svými úkoly s jistotou, že požehnání se projeví, až je budeme potřebovat nejvíce. Až se tomu takto naučíme, budeme vědět, že naše prosby jsou vyslyšeny.

2. Boží péče o stvoření

Kterým příkladem nás Pán Ježíš povzbuzuje, abychom mu denně důvěřovali? Mat 6,26

Lidé v biblických dobách neviděli v ptactvu nějakou velkou cenu. A přece se o ně Pán Bůh stará. Život ptáků a ostatních zvířat je nám poučením, jak Bůh pečuje o své stvoření.

Kterým příkladem nás chce Pán Ježíš poučit, abychom mu důvěřovali? Luk 12,6.7

Když převzmemme záležitosti života do vlastních rukou a očekáváme úspěch od vlastní moudrosti, bereme na sebe břemeno, které nám Bůh neuložil a snažíme se ho nést bez jeho pomoci. Přebíráme na sebe odpovědnost, která patří Bohu, a tím se vlastně stavíme na jeho místo. Když však skutečně věříme, že nás Bůh miluje a že nám chce jen dobře, pak nebudeme mít strach z toho, co nám budoucnost přinese. Budeme důvěřovat Bohu, jako dítě důvěřuje milujícím rodičům. I náš neklid přejde, protože naše vůle bude usměrněna podle vůle Boží.

Požehnání, která jsou nová každého dne, by měla probudit v našich srdcích chválu za projevy laskavé Boží péče.

3. Bůh miluje krásu

V jakém protikladu vidí Ježíš oděv krále a krásu rostlin? Mat 6,28—30

Co čteme v Písmu o slávě krále Šalomouna? 2 Par 9, 17—22

Pán Ježíš vyzdvihuje nápadný rozdíl mezi uměle zhotoveným oděvem a přírodní krásou polních květů. Bůh miluje krásu. Nezáleží na tom, jak dlouho krása potrvá. Mnohé rostliny žijí a kvetou jen krátký čas. Bůh si přeje, aby všechno bylo krásné. Můžeme být jisti, že chce, aby i náš život byl krásný.

Můžeme se obléknout a upravit co nejpůsobněji, přece se to nevyrovná krásě, která vychází z rukou Stvořitele, v podobě zdravé osobnosti, vyznačující se tichým, ušlechtilým a milujícím duchem.

4. Boží péče o práci pro člověka

Jakou odpovědnost vložil Bůh na Adama už v ráji?
1 Moj 2,15

Když se Stvořitel stará o nové stvoření, pak i člověk, stvořený k jeho obrazu, nese odpovědnost za to, co mu bylo svěřeno. Pán Ježíš učil, že jsme šafáři a že šťastní budeme jen tenkrát, když vlastnictví nám svěřené použijeme pro blaho jiných.

Co říká Pán Ježíš o člověku, který si myslel, že dokáže žít i bez práce? Luk 12,16—21

Kterým opatřením chtěl Bůh čelit ziskuchtivosti a sobectví v Izraeli? 2 Moj 23,10.11

5. Boží péče o potřeby člověka

Proč se křesťan nemá příliš starat o pokrm a nápoj?
Mat 6,31.32

Náš Pán se přizpůsobuje našim zvláštním potřebám. Je stále s námi. Pozoruje nás a je připraven poskytnout nám všechno, co potřebujeme. Velmi blízko je těm, kteří mu ochotně slouží. Zná každého podle jména? Co záruk máme o něžné Kristově lásce!

Znamená Kristovo napomenutí, abychom příliš nepečovali o pokrm a nápoj, že můžeme jíst cokoli? 1 Moj 2, 16.17; 9,3.4; 3 Moj 11 kap:

„Když jste se zřekli vlastního já a odevzdali jste se Kristu, pak jste členy Boží rodiny a všechno v Otcově domě je vaše. Jsou nám přístupny všechny Boží poklady ve světě tomto i v budoucím. Služba andělů, dar Božího Ducha, úsilí jeho služebníků — všechno je tu pro vás.“

6. Prvořadý zájem o člověka

Co můžeme očekávat, když bude Bůh na prvním místě v našem životě? Mat 6,33.34

Velmi často zaměňujeme hodnoty věčné s hodnotami do-

casnými. Naši pozornost zaujímá obvykle to, co je nám nejbližší. Ale musíme hledět dále, až k Tomu, který nás povolal a má na zřeteli cíl, pro který musíme žít. Na světě se odehrává velký spor, a my musíme vykonat všechno, abychom urychlili příchod Božího království.

Proč můžeme být jisti, že Bůh je mocen postarat se o všechny naše hmotné potřeby, když mu dáme první místo? Žalm 50,10—12

Kdo je utrápený, je slepý a nevidí do budoucna. Ježíš však vidí konec od počátku. Pro každou nesnáz má připravenou cestu, jež přináší úlevu. Náš nebeský Otec se o nás dovede postarat tisícerými způsoby, o nichž nemáme ani ponětí. Ti, kdož přijmou zásadu především sloužit Bohu a ctít ho, uvidí, jak zmatky začínají mizet a jak se před jejich nohama začíná rýsovat nová cesta.

8. úkol — dne 24. února 1979

Stvořitel a Obnovitel

Zákl. verš: Ezech 36, 26.27

Protože je Bůh stvořitelem, má moc udělat v životě člověka takovou změnu, které říkáme obrácení. Některé církve, jejichž členové věří ve vývoj, jakoby zmenšily Boží moc. Zapomínají, že Bůh může vykonat všechno potřebné pro obnovu duchovního života v člověku. Dnešní svět potřebuje Boha, který má moc změnit život. Bez změny povahy, bez znovuzrození nemůžeme být spaseni. To však není zkušenost jednorázová, to se v člověku musí dít každý den.

Posvěťte se Bohu hned ráno; to ať je vaší první povinností. Modlete se: „Přijmi mne, Pane, úplně za své-

ho. Všechny svoje plány ti kladu k nohám. Použij si mne dnes ve své službě. Zůstávej se mnou a ať každou svou práci konám jako pro tebe.“ Tak by to mělo být každý den. Každého jitra se posvěťte Bohu pro celý den. Předložte mu své plány, ať už se uskuteční, nebo se jich podle Boží prozřetelnosti zřeknete. Takto se můžete každý den odevzdávat do rukou Božích a váš život se bude formovat stále víc podle života Pána Ježíše.

1. Zázrak obrácení

Jaké dílo musí Bůh kvůli hříchu vykonat v kajícím člověku? Ezech 36,26.27

Obrácení si snad neumíme dobře vysvětlit, ale nemůžeme popřít, že se uskutečnilo buď v našem životě nebo v životě druhých. V názorech nastala úplná změna. Kdysi jsme zákon přestupovali, teď se snažíme žít podle vůle Boží. Kdysi jsme se starali jen o sebe, teď své myšlenky a lásku usměrňujeme k jiným. Je to vlastně zázrak, protože se jedná o úplnou změnu naší staré povahy.

Jak vyjádřil žalmista touhu po znovuzrození? Žalm 51, 12

Je to obdivuhodné, když si uvědomíme, že změna srdce je na dosah modlitby. Jen Stvořitel může provést potřebné změny v srdci a mysli. Jsme si jisti, že Stvořitel nic tak rád nekoná, jako právě změnu srdce člověka ke svému obrazu.

2. Potřeba znovuzrození

Jakou překvapující zprávu oznámil Pán Ježíš Nikodémovi? Jan 3,3—7

Ježíšův rozhovor s Nikodémem objasnil dvě skutečnosti:

1. člověk nemůže vejít do Božího království na základě vlastní dobroty,
2. člověk musí přijmout a zakusit spásnou milost Boží, jestli chce vejít do Božího království.

Jakým životem žije člověk po znovuzrození? 1 Jan 3,9; 5,18

Zdá se, že zákony dědičnosti působí ve světě duchovním právě tak účinně, jako ve světě přírodním. Tak jak se podobá dítě svým rodičům po vnější stránce a svými projevy, tak Boží znovuzrozené dítě rozvíjí charakteristické vlastnosti svého nebeského Otce. Ve svých vnějších projevech se chová laskavě a zachovává Boží přikázání. Znovuzrozený člověk už nejde cestou svých tělesných předků, neupadá stále do hříchu, protože, řečeno obrazně, má nové dědičné vlohy.

3. Dílo Ducha svatého

Kterým přirovnáním zobrazuje Pán Ježíš tajemné dílo Ducha svatého? Jan 3,8

Stará přirozenost člověka, zrozená z těla a krve, nemůže zdědit Boží království. Je třeba se vzdát starého způsobu života, zděděných sklonů, špatných návyků, protože milost se nedědí. Nové zrození znamená mít nové pohnutky, nové záliby, nové sklony. Lidé zrození k novému životu Duchem svatým se stali účastníky Boží přirozenosti a ve všech svých zvycích a způsobech podávají důkaz o svém spojení s Kristem.

4. Symboly stvořitelské moci

Do jakého protikladu postavil vodu ze studně a vodu, kterou může nabídnout jen on? Jan 4,13.14

Co viděl apoštol Jan v Novém Jeruzalému? Zj 22,1

Voda je symbolem Boží stvořitelské a zachovávající moci. I na nové zemi je potok živé vody, který vytéká od trůnu Božího a Beránkova, symbolem závislosti člověka na Bohu a symbolem stálé Boží péče o potřeby člověka.

Který pokrm je symbolem na Pána Ježíše? Jan 6,35

Chlebu se obvykle říká základ života, i když v dnešní době má menší význam, než měl v minulosti. Ale i tak bochník celozrnného chleba je výživný a chutný.

Který důležitý strom existuje v nebi podle vidění apoštola Jana? Zj 22,2

Po pádu do hříchu přesadil nebeský Zahradník strom života do nebeského ráje. Avšak jeho větve přesahují ohradu a sahají, obrazně řečeno, do toho nižšího světa. Pro výkupnou smrt Kristovu smíme jist stále z jeho životodárného ovoce.

5. Vítězství skrze víru

Jaké vítězství je slíbeno znovuzrozenému člověku? 1 Jan 5,4

Jediná víra, která nám prospěje, je taková víra, která se přidržuje Krista jako osobního Spasitele, která si přivlastňuje jeho zásluhy. Mnozí si myslí, že víra je názor. Spásná víra je smlouva, na základě které ti, kdož přijímají Krista, vcházejí do smluvního vztahu s Bohem.

Jak získáme víru, která vede k vítězství? 1 Jan 5,1a

Když se snažíme získat nebe pro Kristovy zásluhy, pak duchovně rosteme. Hledíme-li na Ježíše, který je původcem i dokonavatelem naší víry, jdeme od síly k síle, od vítězství k vítězství, protože pro Ježíše Krista nám Boží milost připravila úplné spasení.

Víra v Boží slovo a v Kristovu moc, která proměňuje a uschopňuje věřícího konat Boží skutky, umožní mu žít radostným životem v Pánu.

6. Nebezpečí formalismu

Čím se bude vyznačovat náboženský život v poslední době a jaká moc se bude popírat? 2 Tim 3,1.5

Písmo nás varuje a připomíná, že pouhá forma zbožnosti nás nespasí, že v posledních dnech budou mnozí členové církve jen zdánlivě dobří, avšak ve skutečnosti to bude naopak. Jsme opravdoví následovníci Pána Ježíše, nebo jsme jen povrchní křesťané, kteří svou povrchní zbožností svádějí i jiné?

Jaké jsou následky, když se lidé odvrátí od uctívání pravého Boha? 2 Moj 32,7.8

Náboženství, které připouští, aby se lidé oddávali ukájení svých sobeckých nebo smyslných požitků při vykonávání bohoslužebných obřadů, vyhovuje dnešnímu lidstvu právě tak jako někdejší Izraelským. A stále ještě jsou povolní Áronové, kteří zastávají významná postavení v církvi a jsou ochotni podvolit se přáním neposvěcených, a tak je v hříchu podpořit.

Zdánlivá zbožnost nepomůže odstranit náboženskou lhostejnost. Musíme se vrátit ke Zdroji duchovního života a snažit se o znovuzrození.

9. úkol — dne 3. března 1979

Stvořitelova poslední výzva

Zákl. verš: Zjev 14,7

Adventisté sedmého dne by si měli důkladně všimnout záměru o otázky stvoření, který je možno pozorovat v různých debatách ve školách, v časopisech a ve společnostech, které se zabývají touto tematikou.

Dvě ze tří poselství ze Zjev 14. kap. se přímo vztahují na stvoření a na Boha jako na Stvořitele. Věříme, že poselství těchto tří andělů budou před příchodem Ježíše Krista důležitou a všeobecně rozšířenou náboženskou výzvou k uctívání Boha. Proto sledujeme se zájmem, jak se naplňují předpovědi o hlasitém volání těchto tří poselství.

Adventisté s. d. věří, že sobota, jakožto den oddělený k úctě Bohu, bude hlavním bodem náboženského sporu před druhým příchodem Kristovým. Protože sobota tak úzce souvisí se stvořením, je zřejmé, že žádný skutečný

problém, týkající se soboty a neděle, se nevyřeší bez obnoveného zájmu o Boží stvořitelskou moc, která se projevila při stvoření našeho světa.

1. Počátek a konec

Jak se Pán představuje Janovi ve Zjevení? Zj 1,8.18

Původcem všech zjevení, která směl Jan vidět, je sám Bůh. Boha si však nikdy nepředstavujeme bez souvislosti s Ježíšem Kristem a Duchem svatým.

Popis Pána je působivý a vystihující. Pro řecké čitatele použití prvního a posledního písmene řecké abecedy (alfa a omega) naznačuje ucelenost. Neexistuje nic, co by mohlo být mimo to, před tím nebo za tím. Řečeno jinak: Bůh je Pánem celých dějin, tj. od jejich počátku po celou dobu až do jejich konce.

Jakým jménem se nám ještě představuje Ježíš v knize Zjevení? Zj 3,14

„Amen“ — tento hebrejský výraz znamená spolehlivost a věrnost. (U Izaiáše 65,16 náš překlad Bůh pravý neboli Bůh pravdy má v hebr. originále Bůh-Amen). Křesťané používají slovo Amen na konci modlitby nebo na potvrzení a vyjádření souhlasu a konečné platnosti. Zdá se, že v této souvislosti Ježíš dává pečeť konečné platnosti Božím zájmům, že on je jejich zárukou a uskutečnitelem. Naproti tomu si všimněme nestálosti člověka a nedověru laodicejského církevního sboru.

2. Zprostředkovatelé zvěsti

Jakým způsobem se dostalo zjevení člověku? Zj 1,1

V tomto zprostředkovacím postupu pozorujeme určitý požadavek, kterým se Bůh vyznačuje. Nejen že jeho slovo je autoritou, ale i jeho oznamovací způsoby jsou správné a přiměřené. Máme-li se řídit Božím slovem, pak musíme i přijmout plány, které nám oznamuje.

Jakým způsobem projevují nebeštané věrnost svému Pánu? Zj 7,11.12

Jaké významné varovné poselství oznamuje první anděl ze Zjev 14,7?

Výraz „hodina soudu jeho“ naznačuje čas a důležitost tohoto poselství.

3. Uctívání Stvořitele

Co je hlavní myšlenkou prvního andělského poselství? Zjev 14,7

Důvody pro toto poselství jsou:

1. Lidé se už nebojí Boha a nectí ho. Jejich myšlení je zaujato jinými věcmi. Příkladů na to je mnoho.
2. Někteří lidé snad ještě uznávají Boha, ale nevzdávají mu slávu a dík za všechno, co od něj přijímají. Rovněž bychom mohli uvést mnohé příklady toho, jak lidé děkují jinému, ale ne Bohu.
3. Lidé nepřijímají Boha jako stvořitele, který je původ a zdroj všeho života.

Jaká je souvislost čtvrtého přikázání s poselstvím prvního anděla? 1 Moj 20,8—11

4. Pád Babylóna

Jaké poselství přináší druhý anděl? Zjev 14,8

Babylón je symbolem všech těch snah, které odporují Božím plánům. V minulosti se nejednou zdálo, že Boží plány jsou zkříženy. Tak to bylo při vstupu hříchu na naši zemi, pak za jeho rozmachu za doby Noemovy a dále při odpadnutí Božího lidu, které vyvrcholilo zavrhnutím Krista. Podle Božího varovného poselství však Babylón už padl. Je důležité, aby všichni lidé přijali Boží věčné evangelium a byli na straně pravdy při jejím konečném vítězství nad zlem.

5. Šelma, obraz a znamení

Co čteme o těch, kteří přijímají znamení šelmy na ruku nebo na čelo? Zj 14,9.10

O šelmě čteme ve Zjev 13,1, že na svých sedmi hlavách má „rouhavá jména“. O obrazu šelmy čteme ve Zjev 13,14 v tom smyslu, že si nárokuje úctu. Znamení je zřejmě nějakým znakem, který dostává přívrženec, aby se lišil od těch, kteří toto znamení nemají. Podle Božího varovného poselství Boží hněv postihne všechny, kteří se připojí k této moci.

Jak je nazváno zachovávání sedmého dne, soboty, v protikladu ke „znamení šelmy“? 2 Moj 31,13.16.17

Vzdát Bohu slávu znamená zjevit jeho charakter v naší povaze, a tím ho udělat známým. Ať tedy oznamujeme lidem Otce nebo Syna jakýmkoli způsobem, oslavujeme tím Boha.

6. Tajemství vítězství:

Co je psáno o těch, kteří i přes těžkosti uctívali správným způsobem Boha? Zj 15,2—4

Píseň Mojžíšova a píseň Beránkova jsou písně vysvobození. Mojžíš připravil vysvobození z otroctví egyptského. Beránek, náš Pán, přináší svobodu z otroctví hříchu.

Jaký vztah mají k Bohu ti, kteří zvítězili? Zj 21,7

Vykoupení budou uctívat Boha po celou věčnost. Uznávají Boží neomezenou velkorysost, protože pocítují Boží lásku a dobrotu projevenou k nim jako k synům a dcerám. Zdělili „všechno“. Mezi nimi a Bohem je úzké pouťo společného zájmu. Stali se členy Boží rodiny, v které provždy vládne mír a soulad.

Stvořitel jako Dárce života

Zákl. verš: Jan 10,17.18

Člověk neumí definovat život. Vidí jenom rozdíl mezi živým a mrtvým organismem. Uvědomuje si, že při smrti nastává určitá změna, ale ve skutečnosti neví, co je život pakli se to nedozví z Božího slova. Písmo definuje život jako dech života.

Když jde člověk spát, očekáváme, že se probudí. Takový stav bezvědomí je normální a netrápí nás. Když křesťan umírá v Pánu, také se probudí. Z tohoto hlediska mluvil Pán Ježíš o smrti svých milých jako o spánku. Jako věřící lidé bychom se neměli příliš starat o smrt, protože podle Písma je to jenom přechodný stav bezvědomí. Pán Ježíš byl v tomto stavu na sklonku týdne, v kterém za nás položil život. V neděli zase vstal z mrtvých. Proto smíme mít naději a útěchu, že naše smrt bude jen přechodným spánkem a že na úsvitu slavného nového rána vstaneme z mrtvých.

1. Zdroj života

Který velký div dosvědčuje, že Ježíš je dárce života? Jan 11,43.44

Mnozí lidé věří senzačním zprávám, že mrtví lidé žijí. Písmo však říká, že mrtví ožijí jenom při vzkříšení. Všechna tvrzení, že mrtví žijí už teď, jsou klamná.

Kterými slovy farizeové a zákoníci připustili, že Ježíš vykonal mnoho divů? Jan 11,47

Jak uznal Kaifáš Ježíšovu spásnou moc? Jan 11,50—53

Když prohlásil, že jeden člověk má zemřít za celý národ, projevil tím Kaifáš, že má jisté znalosti o proroctvích, byť velmi omezené. Jan, zaznamenává tento vý-

jev, se dotýká tohoto proroctví a ukazuje jeho široký a hluboký význam. Pravi: „A nejen za národ, nýbrž také proto, aby dítky Boží rozptýlené shromáždil v jednotu.“ Jak při své zaslepenosti uznával zpupný Kaifáš Spasitelovo poslání!

2. Rozvinutí Božího plánu

Co říká Petr o opatření na záchranu člověka v případě jeho pádu už před založením světa? 1 Petra 1,20

Plán spasení měl své místo v radě Všemohoucího od věčnosti. Evangelium je zjevení Boží lásky k lidem a obsahuje všechno podstatné pro blaženost a dobro člověka. Boží dílo na zemi má nesmírnou důležitost, a proto se původce hříchu mimořádně snaží odstranit ho ze zřetel a mysli lidí, aby svými nástroji připravil záhubu těm, za které Kristus zemřel. Je to jeho záměr, aby člověk vyvyšoval lidské vynálezy nad Boží moudrost.

3. Kdy byl Boží plán poprvé oznámen člověku? 1 Moj 3,15

Od prvního náznaku naděje, který byl pronesen Bohem v ráji až po poslední zaslíbení knihy Zjevení, je jádrem každé knihy Písma tato myšlenka: „Boží moc zachraňuje člověka.“

Proč mohl jenom Ježíš podstoupit trest smrti za hřích, a ne anděl? Jan 5,26

3. Ozvěna přírody

Který projev přírody vyjádřil Ježíšovu úzkost na kříži? Mat 27,45

Tma v přírodě vyjadřovala její soucit s Kristem v jeho smrtelném zápasu. Bylo to zázračné Boží znamení, aby se tím utvrdila víra budoucích pokolení. Příroda jakoby nemohla hledět na umírajícího Krista, který snášel trest za přestoupení člověka.

Který další jev se stal v souvislosti s Kristovou smrtí na kříži? Mat 27,51

Při které události o dva dny později se znovu zatřásla země? Mat 28,2

Znamení času jsou zlověstná. Nastávající události se již ohlašují svými stíny. Duch Boží se vzdaluje ze země, pohroma stíhá pohromu na moři i na zemi. Přicházejí bouře, zemětřesení, požáry, zátopy a vraždy všeho druhu. Kdo dokáže vidět do budoucnosti? Kde je bezpečí?

4. Smrt a vzkříšení

Na kterou zásadu přírody upozornil Ježíš své učedníky? Jan 12,24

Co se mělo stát podle Ježíšovy předpovědi po jeho smrti? Luk 9,22

Ježíš oznámil svým učedníkům, co se s ním stane. Pravděpodobně poslouchali pozorně, ale ve skutečnosti nechápali, protože byli ovládnuti výhledem osobního zisku v pozemském království. Podobně můžeme být i my tak zaujati hmotnými výhodami, že rovněž nepochopíme jeho slova, i když mu nasloucháme.

Jakým přirovnáním vystihuje apoštol Pavel změnu při vzkříšení? 1 Kor 15,36—38

5. Moc k obnově života

Kterými slovy předpověděl Ježíš své zmrtvýchvstání? Jan 10,17.18

Proč je Kristovo zmrtvýchvstání pro nás tak důležité? 1 Kor 15,12—19

Vzkříšení Ježíše znamená i jistotu vzkříšení věřících. To znamená, že smrt už není tragédií pro ty, kteří v Pánu umírají, ale může být požehnáním. Pozůstalí se nemusí rmoutit jako ti, kteří jsou bez naděje, protože vědí, že smrt je spánek a že přijde den, kdy jejich milí vstanou k životu a budou žít věčně. To ovšem znamená, že před-

stava, jakoby člověk po smrti šel buď do nebe nebo do pekla, je naprosto nebiblická.

6. Naše jediná naděje

Jakou budoucnost bychom měli, kdyby Kristus nevstal z mrtvých? 1 Kor 15,17.19

Výraz „ještě jste ve svých hříších“ ukazuje na beznadějnost člověka, kdyby Kristus nevstal z mrtvých. V tom případě by nešlo jen o temnou budoucnost, ale i o bezútešnou přítomnost. Člověk v otroctví hříchu touží po vysvobození. Toto vysvobození získá jen tenkrát, když Stvořitel se mu stane i vykupitelem!

Ježíšovo vzkříšení je obrazem konečného vzkříšení všech, kdož v něm odpočívají. Tvář zmrtvýchvstalého Spasitele, jeho způsoby, jeho hlas, to vše jeho učedníci bezpečně poznali. Jako vstal z mrtvých Ježíš, tak vstanou i ti, kdo v něm zesnuli. Poznáme pak své přátele, tak jako učedníci poznali Ježíše. V tomto smrtelném životě mohou být poznamenáni nemocemi nebo úrazy, vstanou však dokonale zdraví a krásní. Jejich totožnost bude i v oslaveném těle plně zachovaná.

Která neobvyklá událost při Ježíšově vítězství nad smrtí předznamenala slavnou budoucí událost vzkříšení? Mat 27,52.53

Lidi, kteří pociťovali zemětřesení, se musel zmocňovat strach při pohledu na ty, kteří vycházeli z hrobů. A přitom jen málokdo si uvědomoval souvislost těchto projevů s Boží mocí, která zachraňuje člověka.

Stvořitel a vzkříšení

Zákl. verš: 1 Kor 15,54

Když Bůh stvořil člověka z prachu země, stvořil ho dokonalého. V budoucnu, až ho vzkřísí z prachu hrobu, člověk bude zase dokonalý. Vzkříšení spravedlivých bude stvořitelským činem tak velkým, jako bylo stvoření Adama a Evy. Spravedliví, kteří budou žít při druhém Kristově příchodu, budou mít krásnou příležitost vidět tento druhý projev Boží stvořitelské moci.

Vzkříšení těch, kteří Krista nepřijali, na konci tisíciletí bude také mocným projevem životodárné moci Stvořitele. Mezi vzkříšením spravedlivých a vzkříšením nespravedlivých je však velký rozdíl. Myšlenky nespravedlivých budou při vzkříšení zase tak zlé, jaké byly při jejich smrti — budou to myšlenky rouhání a hříchů. Jejich těla zůstanou taková, jaká byla před smrtí, jako důkaz jejich hříšného života.

1. Tajemství vzkříšení

Jaké tajemství chtěl apoštol Pavel poodhalit korintským křesťanům? 1 Kor 15,51.52

Pavlovo slovo „tajemství“ v této souvislosti neznamená nic skrytého, co bychom nemohli poznat. Je to Boží tajemství, které je zjeveno věřícímu. Pavel zjevuje něco, co lidé všeobecně nepoznali, co však mělo být teď zjeveno, tj. vzkříšení mrtvých. Boží stvořitelská moc je tak nepochopitelná, jako Boží existence.

Co čteme o tomto velkém a tajemném stvořitelském procesu v žalmech? Žalm 104,24.30

Když Boží hlas probudí mrtvého bezbožného, ten vy-

jde z hrobu se stejnými sklony, kterým se v životě od-
dával. Bůh neudělá zázračnou proměnu u člověka, který
o ni nestál, i když mu Bůh poskytoval každou příležitost
a možnost změny charakteru. Za svého života nechtěl mít
bezbožník žádnou zálibu ve službě Bohu. Jeho charak-
ter není v souladu s Bohem, a proto by nebyl šťastný
v nebeské rodině.

2. Mrtví se probouzejí

Který velký projev Boží moci čekáme? Jan 5,28.29

Kterou jedinečnou moc uplatní Bůh při spravedlivých
mrtvých v protikladu od ostatních mrtvých? 1 Kor 15,49

Naše osobní totožnost bude při vzkříšení zachovaná,
i když to nebudou tytéž části hmotné podstaty, které šly
do hrobu. Zázračné Boží dílo je pro člověka tajemstvím.
Duch, charakter člověka, se vrací k Bohu a tam je za-
chován. Při vzkříšení bude mít každý člověk svůj vlast-
ní charakter. Až přijde čas, Bůh vzkřísí mrtvé, vrátí jim
dech života, a budou žít věčně.

Naše tělo už v tomto životě prochází stálou změnou.
A přece naše „já“ je totéž. To patří k tajemství života,
ale přece nám to pomáhá porozumět, že změny, které se
stanou při vzkříšení, neovlivní totožnost jednotlivce.

První myšlenkou vzkříšeného věřícího bude jistě myš-
lenka o vítězství. Pozná, že byl mrtev, ale teď zase žije.
Osten a bolest smrti navždy pominuly.

3. Proměna živých

Která velká zkušenost očekává žijící spravedlivé při
druhém příchodu Páně? 1 Tes 4,17

Před druhým adventem všichni lidé neokusí smrt. Ně-
kteří budou živými svědky Ježíšova příchodu. Ti budou
proměněni.

Proměna, která se s těmito lidmi stane, není o nic po-
chopitelnější než div vzkříšení člověka z mrtvých. Pozem-

ské bytosti uzpůsobené pro život pozemský budou schopné žít po celé tisíciletí v jiném světě a pak se vrátí. Bůh to umožní svou stvořitelskou mocí.

Který případ zázračného uzdravení v minulosti nám pomáhá nahlédnout do zázraku proměnění? Mat 9,2—8

4. Z porušitelného do neporušitelného

Jaká proměna se stane při vzkříšení? 1 Kor 15,53

Z pomíjitelného se musí stát nehynoucí. V tomto procesu však nejde o nějakou změnu totožnosti. Tato myšlenka je vyjádřena slovem „obléknouti“. To souvisí s představou skutečného odívání. Člověk se podřizuje určité proměně, ale v této proměně nepřestává existovat. Naopak, je způsobilější pro nový stav.

Je velmi těžko podrobně si uvědomit změny, které se dějí, když smrtelné obléká nesmrtelnost. Na umírání, které začíná už při narození, jsme si tak zvykli, že to ani nepozorujeme. Přehlížíme tento proces, abychom toužili po věčném životě.

Co bude výsledkem této změny? Fil 3,21

Až budou vykoupení znovu přivedeni ke stromu života, „porostou“ k plné lidské postavě v původní slávě. Poslední stopy zlořečenství hříchu pominou a Kristovi následovníci se zjeví v „kráse Pánu“, aby duchovně, duševně i tělesně zrcadlili dokonalý obraz svého Pána.

5. Ze smrtelnosti k nesmrtelnosti

Jaká další změna se stane v těle svatých při Kristově příchodu kromě té, o které jsme již mluvili? 1 Kor 15,54

„Já jsem vzkříšení i život“. To může říci jen Bůh. Všechny stvořené bytosti žijí jen z Boží vůle a moci. Jejich život závisí od Zdroje života, Syna Božího. Všichni lidé na světě žijí jen z něho. On je pramenem a zdrojem života.

Co zrušil Kristus, aby umožnil nesmrtelnost? 2 Tim 1,10

Když Kristus smazal hřích, kterým se člověk provinil, přemohl smrt, které byl člověk pro svůj hřích podroben. Teď máme důvod těšit se na věčný život, kde už smrti nebude.

Která událost v Kristově životě je zárukou našeho vzkříšení k nesmrtelnému životu? 1 Kor 15,16.18.20

6. Vítězství nad smrtí

Které vítězství bude ze všech největší? 1 Kor 15, 54—57

Smrt je tu zosobněna jako nepřítel, který bude nakonec poražen. Hřích je osten, který způsobuje smrt. Vítězství, které přemohlo hřích, odstraní i smrt.

Smrt je dvojí: první je časná, v Písmu často jmenována jako spánek. Druhá smrt je neodvolatelná, věčná. Velká většina vykoupených okusí jen první, tj. časnou smrt. Ta, díky Bohu, není smrtí poslední, ale jen krátkým přerušením života do úplného vítězství nad smrtí.

Co nám umožňuje, že smíme mít podíl na slavném vítězství? Jan 11,25

12. úkol — dne 24. března 1979

Stvořitel a obnova

Zákl. verš: Zj 21,1

Obnova je nutná jen tenkrát, když se něco zkazí. Co je nutné v lidech obnovit? Když Lucifer svedl člověka k hříchu, připravil ho o přímé, bezprostřední spojení a společenství s Bohem. Člověk ztratil svůj rajský domov, ztratil věčný život i tělesnou dokonalost. Největší ztráta však byla v tom, že člověk ztratil duchovní podobu se svým Stvořitelem.

lem. To všechno Bůh obnoví. Člověk znovu získá možnost přímého spojení se svým Stvořitelem. Bude se těšit z krásy svého původního rajského domova. Člověk bude po tělesné stránce znovu dokonalý, bez nemocí, bolestí a utrpení. Bude znovu duchovně zrcadlit svého Tvůrce.

Obnova bude důkladnější než stav, do kterého se člověk hříchem dostal. V určitém smyslu tato obnova pozvedá lidi na vyšší úroveň, než člověk kdy měl. Příchod hříchu byl tragédií. Obnovná moc Boží však umožnila nové poznání Božího charakteru. Jak slavný je náš Stvořitel! Nikdy plně nepochopíme způsob, jak Bůh dokáže změnit pád v úspěch, tragédii ve vítězství a smrt v život věčný.

1. Pobyt v nebi

Jak popisuje Izaiáš nebeské divy? Iz 64,4

Není možné, aby člověk plně pochopil to, co pro něho Bůh chystá. Protože se nedá omezit, může připravit divy, které daleko přesahují lidskou schopnost chápat. Víra nás ujišťuje, že právě to se stane při Boží obnově.

Nedokážeme lépe vystihnout odměnu, která čeká vítěze, než že to bude sláva, která všechno převyšuje. Bude to věčná blaženost a blažená věčnost, stále nová sláva po celé nekonečné věky.

Co budou vykoupení v nebi dělat a jak dlouho bude trvat jejich působení? Zj 20,4

2. První a druhá smrt

Proč je první vzkříšení tak důležité? Zj 20,6

Co znamená výraz „druhá smrt“?

První smrt přišla na všechny lidi, protože všichni zhřešili. Druhá smrt je konečné zničení nespravedlivých na konci tisíciletí. Po první smrti je naděje na vzkříšení, ale kdo prodělá druhou smrt, ten nemá žádnou naději na život. Tak, jako existuje druhý a vyšší život, tak také

existuje druhá a hlubší smrt. A tak jako po druhém životě už není smrti, tak ani po druhé smrti už není života.

Jakou píseň budou zpívat ti, kteří unikli druhé smrti? Zj 15,3

3. Očištěná země

Kde bude vykonán poslední soud nad nespravedlivými? Zj 20,9.11

Která minulá událost je předobrazem této budoucí události? 2 Petr 3,5—7

Poslední Boží očištění země bude podobno neohraničenému hořícímu jezeru. Tak jako kdysi Bůh zachránil koráb na vlnách potopy, protože v něm bylo osm spravedlivých, tak zachrání i Nový Jeruzalém s věrnými všech dob, počínaje spravedlivým Ábelem až do posledního žijícího spravedlivého.

Který výraz z 1 Moj 1,2 je použit na popis země po dobu tisíciletí? Jer 4,23—26

4. Nové stvoření

Co učiní Bůh, když očistí zemi od každého hříchu? Zj 21,1

Jan pravděpodobně zdůrazňuje skutečnost, že nové nebe a nová země budou stvořeny z očištěných prvků světa starého. Bude to tedy nová odlišná kvalita. Nové nebe a nová země jsou tedy novým stvořením, přetvořením existujících prvků, a ne stvořením z ničeho — ex nihilo.

Některé události z týdne, v kterém byl na počátku tvořen svět, se budou opakovat. Země se stane vhodným přibytkem pro živé bytosti. Stvořeny budou rostliny i zvířata. Jakou skvělou příležitost budou mít vykoupení, že budou moci být svědky nového stvoření!

Jak popisuje Izaiáš události při stvoření nové země? Iz 65,17

5. Ježíš bude se svým lidem

Co bude hlavním městem obnovené země? Zj 21,2.3
Bůh chtěl být vždy se svým lidem. V ráji byl Bůh s Adamem a Evou. Ale hřích způsobil rozloučení člověka a Boha. Přesto Bůh stále usiluje o spojení s lidmi, jak se o to snažil u Kaina po jeho hříchu. Na poušti nechal zřít svatostánek, aby mohl bydlet se svým lidem. Na nové zemi se uskuteční trvalé spojení mezi Stvořitelem a jeho stvořením.

Co se ještě dovídáme o novém městě? Zj 21,4.10–27; 22,1–6

Úmyslem původce hříchu bylo připravit věčné odloučení člověka od Boha. Avšak v Kristu jsme s Bohem spojeni těsněji, než kdybychom vůbec nepadli.

6. Věčná dokonalost

Pro který úkon obnovy se nová země stává ztělesněním věčné dokonalosti? Zj 21,4.5

Který druh lidí nebude mít místo na nové zemi? Zj 21,8; 22,15

Jací lidé budou obyvateli nové země? Zj 14,4.5; 7,14

I když na nové zemi nebude nic připomínat hřích, jeden důkaz zůstane s vykoupenými navždy. Pán Ježíš bude mít na svých rukách stopy po ukřižování. Znamení této krutosti bude nosit stále. Jizvy po hřebech budou svědky obdivuhodného vykoupení člověka a o velké ceně, kterou bylo lidstvo vykoupeno.

V domově u Otce

Zákl. verš: Jan 14,2.3

Úkoly tohoto čtvrtletí jsme začínali pohledem na dokonalé stvoření, které vyšlo z rukou Stvořitele. Bezhraničný člověk měl tenkrát přístup ke stromu života ve svém rajském domově. Řeka života svlažovala zemi.

V dnešním úkole chceme uvažovat o obnoveném nebi a obnovené zemi, kde bude skutečný, šťastný, zdravý a slavný domov a kde bude trůn Boží a Beránkův.

Tam jsou připraveny příbytky pro pozemské poutníky. Tam je také připraveno roucho spravedlnosti s korunou slávy a palmou vítězství. Všechno, co nám zde nebylo jasné, bude nám objasněno. Dostane se nám vysvětlení ve věcech, které jsme nechápali. Odhalí se nám tajemství milosti. I když jsme prodělávali těžké zkušenosti, poznáme, že všechny věci napomáhaly k našemu dobru.

1. Skutečný domov

Co řekl Pán Ježíš o skutečném domově vykoupených?
Jan 14,1—3

Skutečnost naplnění Božích zaslíbení spočívá na stálosti a věrnosti Božího charakteru. Jeho zaslíbení jsou závazkem, že On je „věrný a pravý“. To spíše „nebe a země pomínou, ale jeho slova nepomínou“. Co Bůh slíbil, to splní. Bůh nebude nikomu dlužníkem. Proto k němu přistupujeme „se smělou důvěrou“.

Jaká naděje má potěšovat naše srdce? Žid 10,35—37

Už brzy uzříme toho, v kterého jsme skládali všechny svoje naděje. V jeho přítomnosti se nám budou zdát všechna

na utrpení ničím. Tato víra ať nás provede úzkou cestou skrze bránu Božího města do budoucí slávy vykoupených.

Na koho se odvolává apoštol Jan, když svědčí o novém nebi a nové zemi? Zj 21,5

2. Domov pokoje

Kterou jistotu ze Starého zákona potvrdil Pán Ježíš ve svých blahoslavenstvích? Mat 5,5; Žalm 15

Věřící, kteří obdrží zemi, budou žít v pokoji s Bohem i spolu navzájem. Zlaté pravidlo ve společném jednání bude v platnosti i nadále. Láska ovládne všechno. Nebudou hádky, závist ani žárlivost. Bude to vlastně nebe na zemi, protože nebeské zásady budou v srdci každého. Všichni budou proměněni k Božímu obrazu. Kdo chce být svatým v nebi, musí být nejdříve svatým na zemi.

Co říká Hospodin skrze proroka Izaiáše o pokoji nového domova? Iz 32,17.18

Od chvíle, kdy člověk zhřešil, byl tento svět bojištěm sil dobra a zla. Tiší měli z toho dobrého jen málo. Podle zaslíbení Pána Ježíše však tiší obdrží zemi. Nemusí si ji koupit ani o ni bojovat. Je to jejich dědictví na věky.

3. Šťastný domov

Která prorocká slova vystihují šťastný domov na nové zemi? Sof 3,14–17

V příbytcích slávy nebudou nespokojení. Každý bude spokojen s tím, co Bůh připravil. Duch spokojenosti ovládne každé srdce. Nebude třeba odvolávat nelaskavá slova, nebude třeba léčit rány, nebude smrti ani loučení, bolesti ani slz. V celém Písmu snad není pěknějšího zaslíbení nad toto: Pán slávy, Stvořitel nebe a země, se sklání ke svým dětem a utírá jejich slzy.

O čem svědčí apoštol Pavel? 1 Kor 2,9

Žádná lidská představa nevystihne štěstí vykoupených v Otcově domě.

4. Zdravý domov

Co říká prorok Izaiáš ještě o věčném domově? Iz 33, 24; 35,5.6

Na obnovené zemi nebudou lidé nemocní, nebudou tam tedy ani nemocnice. Nebudou tam nemoci z nečistoty, bídy a podvýživy. Lidi nebude tísnit strach z budoucnosti. Bůh se o všechno postará.

Jak o tom svědčí apoštol Jan? Zj 21,4; 22,2

Náš svět je veliká nemocnice. Pán Bůh to ví, sám tím trpí, a proto tomu udělá „konec přezádostivý“. Na utrpení světa by totiž nestačila nějaká povrchní léčba. Pán Bůh odstraní příčiny nemocí tělesných, duševních i duchovních. Jeho řešením bude obnovené nebe i země, kde bude nejen pokoj a spravedlnost, ale i trvalé zdraví bez strachu ze smrti. On nám to slíbil, proto tomu věříme a čekáme na to.

5. Slavný domov

Co napsal Jan o slávě „nevěsty připravené svému ženichovi“? Zj 21,9—11.23; 22,5

Sláva Boží a Beránka ozařuje svaté město stálým světlem. Bude to úchvatný okamžik, kdy věčný Otec při pohledu na vykoupené uvidí svůj obraz bez rušivých stop hříchu a bez poskvrny. Bude to soulad lidství s božstvím.

Co říká Písmo o slávě Božího lidu? Zach 9,16

Dílo vykoupení bude vykonáno. Na místě, kde se rozhojnil hřích, rozhojnila se tím více milost Boží. Náš malý svět, který se kletbou hříchu stal jedinou tmavou skvrnou slavného stvořitelského díla Božího, bude poctěn nade všechny ostatní světy v Božím vesmíru. Na místě, kde Syn Boží přijal podobu člověka, kde Král slávy žil, trpěl a skončil, tam — až stvoří všechny věci nové — bude přibýtek Boží u lidí. Po nekonečné věky, v nichž vykoupení budou kráčet ve světle Páně, budou ho chválit za jeho nevýslovný dar, jímž je Emanuel, „Bůh s námi“.

6. On bude s nimi

Co bude vrcholem blaha vykoupených? Zj 21,3; 22,3.4

Vrcholem radosti, štěstí, zdraví a slávy bude ustavičná přítomnost Ježíšova. Nic tak trvale nepotěší jako trvalé společenství s ním. Čím déle budeme v slávě nebeského domova, tím víc budeme poznávat Boha a tím větší bude naše štěstí.

Co prorokoval o kráse věčného domova prorok Izaiáš?
Iz 60,18—21

Zdá se to být až příliš skvělé, než aby to byla pravda, avšak co Bůh slíbil, to i splní. Skutečnost slávy obnovené země je jednou z největších jistot evangelia. Je jednou z velkých pravd, která se jednou uskuteční.

Zůstává ještě otázka: Chceme žít v zemi, kde nebude žalu, bolesti, slz a smrti a kde bude štěstí bez konce? Jestli chceme, pak Duch i nevěsta (církve) hovoří: Přijď! Kdo žízní, přijď, a kdo chce, naber vody života zdarma!
